

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně H. Č., proti žalované České správě sociálního zabezpečení, Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 12. 2002, o kasační stížnosti žalované proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 7. 5. 2003, čj. 22 Cad 39/2003-11,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 7. 5. 2003, čj. 22 Cad 39/2003-11, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná svým rozhodnutím podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, přiznala žalobkyni od 16. 12. 2002 starobní důchod ve výši 5446 Kč měsíčně. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala žalobu, kterou projednal Krajský soud v Brně. Ten napadené rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení a věc žalované vrátil k dalšímu řízení. Vzal – shodně s žalovanou - za prokázané, že žalobkyni do dosažení věku pro nárok na starobní důchod ve smyslu § 29 zákona o důchodovém pojištění chybí 1081 dní. Podle názoru krajského soudu však žalovaná nesprávně snížila procentní výměru za tyto chybějící dny o 11,7 %, a přitom ji měla snížit jen o 10,8 %.

Žalovaná (stěžovatelka) proti rozsudku krajského soudu podala včas kasační stížnost. Namítla, že podle § 36 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění výše procentní výměry starobního důchodu, na který vznikl nárok podle § 31, se stanoví podle § 34 odst. 1 s tím, že tato výše se snižuje o 0,9 % výpočtového základu za každých i započatých 90 kalendářních dnů z doby ode dne, od kterého se přiznává starobní důchod, do dosažení důchodového věku. Podle výpočtu krajského soudu měla být procentní výměra žalobkyně snížena pouze o 10,8 % výpočtového základu, patrně tedy 12 devadesátidenních období. To však činí pouze 1080 dnů.

Žalobkyni ale z doby ode dne, od kterého jí byl přiznán starobní důchod, tj. od 16. 12. 2002, do dosažení důchodového věku, tj. do 1. 12. 2005, chybí 1081 kalendářních dnů. Jedním dnem tedy bylo započato další třinácté devadesátidenní období. Procentní výměru proto stěžovatelka správně snížila o $13 \times 0,9 \%$, tj. o $11,7 \%$, a rozsudek krajského soudu proto není správný.

Žalobkyně se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Z dávkového spisu vyplynulo, že žalobkyně dne 16. 9. 2002 podala žádost o přiznání starobního důchodu podle § 31 zákona o důchodovém pojištění; tento důchod jí byl přiznán ode dne 16. 12. 2002 ve výši 5446 Kč měsíčně. Výše základní výměry činila 1310 Kč a výše procentní výměry 4136 Kč. Výpočtový základ činil 10 134 Kč a byl vypočten z osobního vyměřovacího základu za roky 1986 – 2001 ve výši 18 040 Kč. Procentní výměra ke dni vzniku nároku na důchod za 35 roků pojištění činila 52,50 % výpočtového základu. Tato procentní výměra však byla snížena za 1081 dnů z doby od přiznání důchodu do dosažení důchodového věku, tj. z doby od 16. 12. 2002 do 1. 12. 2005, o $11,7 \%$ výpočtového základu.

Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 s. ř. s. před tím, než začal napadené rozhodnutí krajského soudu přezkoumávat v rozsahu a v mezích důvodů vymezených stížnostními body, posuzoval, zda řízení před soudem I. stupně nebylo zmatečné [§ 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.], nebylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, není nepřezkoumatelné [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] či nicotné. Přitom dospěl k závěru, že rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

Kasační stížnost je tedy důvodná.

Jak uvedeno, krajský soud vzal za prokázané, že žalobkyni do dosažení věku pro nárok na starobní důchod ve smyslu § 29 zákona o důchodovém pojištění chybí 1081 dní. Krajský soud se ale neztotožnil s výpočtem stěžovatelky, tj. se snížením procentní výměry o $11,7 \%$ výpočtového základu; v rozhodnutí uvedl, že podle jeho výpočtu měla stěžovatelka procentní výměru měla snížit jen o $10,8 \%$ výpočtového základu. Rozsudek krajského soudu krom tohoto tvrzení však žádný podrobnější výpočet neobsahuje. Lze se tedy jen dohadovat o tom, jaké úvahy krajský soud k jeho závěru dovedly.

Stěžovatelka v kasační stížnosti naznačuje možné vysvětlení, že totiž krajský soud počítal s dvanácti (celými) devadesátidenními obdobími a tak se dostal ke svému výsledku, tj. snížení procentní výměry pouze o $10,8 \%$ výpočtového základu a nikoli o $11,7 \%$. Tento výpočet by ale znamenal, že žalobkyni by z doby od přiznání důchodu do dosažení důchodového věku chybělo jen 1080 dnů. Stěžovatelka zde pak oprávněně poukazuje skutečnost, že žalobkyni chybí o jeden den více. Potom by ale rozhodnutí krajského soudu trpělo vnitřním rozporem, neboť skutečnost, že žalobkyni z doby od přiznání důchodu do dosažení důchodového věku chybí 1081 dnů, krajský soud nezpochybňoval; naopak ji vzal za

prokázanou. Z naznačených úvah je patrné, že stížností napadený rozsudek nemůže obstát.

Vlastní důvody rozhodnutí nejsou seznatelné; krajský soud sice stěžovatelku zavázal k tomu, aby provedla znovu výpočet výše starobního důchodu, ale stanovil pouze výsledek, jehož je třeba se výpočtem dobrat, aniž naznačil, jakou interpretací dotčených právních ustanovení lze dospět k požadovanému výsledku (nebo aniž naznačil matematický postup, jímž lze dospět k výsledku $12 \times 90 = 1081$). Pokusila-li se pak stěžovatelka v kasační stížnosti takový výpočet provést, skončila na tom, že při respektování ostatních soudem nezpochybňovaných údajů to nebude možné.

Je přirozeným požadavkem na soudní rozhodnutí, aby právní důvody byly zřetelné, dostatečně a srozumitelně – třeba i stručně – vyloženy. Krajský soud svým rozhodnutím takovému požadavku nevyhověl; jeho rozhodnutí v klíčové části trpí nedostatkem důvodů a je v důsledku toho nepřezkoumatelné. Proto Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil, a to pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a § 110 odst. 2 s. ř. s.].

V dalším řízení krajský soud, setrval-li na svém původním stanovisku, srozumitelně a úplně vysvětlí, jak je třeba výpočet procentní výměry starobního důchodu žalobkyně provést. Krajský soud v novém rozhodnutí rozhodne i o nákladech řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. srpna 2005

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu